

PROPOVIJEDI > "DUBINA POZIVA DUBINU"

1/6

«Dubina poziva dubinu,
Bukom slapova tvojih...»
Biblija

Čovjek je duh koji ima dušu i stanuje u tijelu.

Od životinja se razlikujemo samo duhom.

Ipak, mnogi su duhom zaspali.

Biblija kaže:»Pusti mrtve da pokopavaju svoje mrtve.»

Ti «mrtvaci» jedu i imaju svoje najdraže jelo, vjenčavaju se, množe, zabavljaju...

Ali su mrtvi duhom.

Kultura je njegovanje ovih vanjskih oznaka prisustva duha na nekoj osobi : ponašanje, plemenitost, gospodstvo...

Ali kulturno ponašanje nije znak prisustva Duha Božjeg. Iza ove «fasade» može se kriti zle motivacije i srce.

A sve to Duh prosuđuje i razotkriva onima kojima želi.

Sam duh, stanuje duboko u čovječjem srcu. To srce je hram. Ali ti duhovi mogu biti različiti.

Među njima, samo je jedan Duh Božji.

Čovječji duh je stvoren da bude slobodan i on može birati, ali ljudi nisu uvijek u situaciji uvidjeti tu svoju slobodu. Ipak, sloboda nam je dana kao neopoziv dar.

Što smo više u tami, to nam je mračniji put do slobode. Grijeh je taj koji zamračuje put i bere svoje plodove.

Sloboda je neodvojiv dio čovjeka, kao stvorenja Božjeg.

To je jednostavno zato što je sloboda jedini medij u kom je moguće ostvarenje ljubavi između dvije osobe.

A Bog je ljubav.

Bog je taj koji je zainteresiran za odnos sa čovjekom u njegovoj najvećoj dubini, njegovom srcu.

Zato je srce čovjeka hram. Ono što mu je ljubav, to mu je Bog.

Ili kako Isus Krist kaže:»Gdje ti je blago, tu ti je srce.»

Biblija

2/6

Pred Duhom nije moguća prijevara. Jednostavno zato što on, kako kaže Biblija «proniče srce i bubrege».

Srce je sama dubina čovjeka, ono što je u korijenu svih njegovih slobodnih djelovanja, a bubrezi su simbol za motivaciju kojom čovjek nešto radi. Te dvije stvari ne trebaju se uvijek poklapati.

Čovjek može raditi nešto što mu nije po srcu, jer je motivacija toga rada prisiljenost.

Zato sudovi o djelima ljudi, pripadaju Bogu. Uz ovu situaciju, postoji još mnogo situacija u kojima sam čovjek nema uvida u kompletno stanje stvari, da bi donio pravedan sud.

Kažem, Boga se ne može prevariti. Duh Božji je kao ogledalo u kojem se odražava naš duh i tu je nemoguća prijevara. Zato nas Bog poznaje, duboko, više nego itko na ovome ili onome svijetu, bez obzira koliko bliski s nekom osobom bili.

Poznaje nas više nego mi sami sebe.

O tome govori Biblija kada psalmista kaže:» Pronikni me, srce mi upoznaj...i pogledaj, ne idem li putem grješnim.»

Za čovjeka je neobično da ga netko, tko njemu nije toliko poznat, toliko dobro poznaje.

Ali ono što ne znaju je da:»Ti (Bog) si me satakao u utrobi majčinoj...» Biblija. Čovjek nije slučajan sklop, čovjek je duhovno biće osmišljeno od samoga Boga, jedinstven u svome postojanju, «dragocjen si u mojim očima i ja te ljubim...» Biblija, Bog neizmjerljivo voli svoja djela.

U tome je razlog zašto je žrtvovao svoga sina za nas, Isusa Krista, i tako nam dao jedinu, neupitnoprolaznu kartu za nebo.

Na nesreću, na veliku nesreću za čovjeka, čovjek može sam sebe prevariti, i u tome živjeti, sve dok ga Duh ne osvjetli.

U toj prevari, u pitanju su obično igre različitih bogova srca, kako Biblija kaže: čovjek bira ono što mu «škaklja uši», ili nebudnost:»Bdijte...» Biblija, lijenost, neprovjera...

Ali tako uljuljan u laž, čovjek može živjeti do kraja.

Zato Isus kaže da propovijedamo za spasenje ili za osudu. Ovakve duše se moraju probuditi kada naiđu na svjetlo, tj. propovijedanje istine evanđelja – i opredijeliti. Bez obzira na razlog koji su imali za to spavanje.

Propovijedanje riječi Božje uvijek ima plodove, ovakve ili onakve.

3/6

Jedna pjesma ovako otprilike kaže:»Možeš prevariti cijeli svijet, ali ako prevariš čovjeka u ogledalu, na kraju, plaća će ti biti bol i suze.»

Ovdje pišem o vječnosti, o vječnom bolu i suzama.

A ogledalo, tko je to?

Kao što sam rekla, Duh Božji.

A on nije daleko, blizu je, kao što svjedoči za istinitost ove riječi, tako svjedoči o našem osobnom životu. Ali treba stati i poslušati ga, uvažiti ga, priznati ga...da bi istina bila puna, da bi naše srce, razum i emocije stali pred njim u istu poziciju. Poziciju istine, i prihvaćanja te istine, pred tim ogledalom, i da bi nas tako kompletne mogao obuhvatiti i ostati na nama.

To znači poniziti se pred Bogom.

Ne trebaju zato srednjovjekovna samokažnjavanja i sl. da bi «bio ponizan», zar nisam rekla da je Bog pravedniji sudac, pustimo njemu sud.

Ovo je ta pozicija čovjekove duboke poniznosti, odnosno ispravnog stava čovjeka pred Bogom.

Ona stara: «Dok je Bog hodao zemljom...» je bez osnove.

Jer je Bog tu, sa nama, na zemlji.

Isus je obećao, kada je otišao sa zemlje na nebo, da nas neće ostaviti same, već će nam poslati duha Branitelja.

I to je napravio. Biblija kaže da je sišao:»kao silan vjetar sa neba...»

I nikada od tada nije povučen sa zemlje.

Sve što je dobro, od Boga je. A on je taj koji to čuva i blagoslivlja.

Sada, ovdje.

Ovdje se ne govori o stavovima o kojima govore istočnjačke religije: o vječnoj borbi dobrog i lošeg, o tome da je nešto crno u bijelome i obrnuto...Ove nauke su ljudske domene.

Ovdje se govori da nema načina da djela učinjena u Božjem Duhu, Duhu Svetom, budu besplodna, neuspješna, bez pobjede...Pa tako i naši životi sa njim.

Nema načina za to.

A ove spomenute kulture, kao proizvodi svojih filozofija i vjerovanja, su toliko različite od naše kulture, u razmišljanju, da kada jedan zapadnjak dođe u njih, treba mu podosta vremena da ih prihvati u njihovim različitostima kao takve – postojeće.

Duh Sveti je duh pobjede, on nam otkriva put kako ući u tu pobjedu, u našem osobnom životu,

trudu, željama, ovisno o tome što smo stavili pred njega, koje naše opredjeljenje za naš zemaljski život.

Ako hodamo u poslušnosti njemu, nema načina da ne budemo pobjednici. Pobjednici u temeljnom stavu i opredjeljenju u kojima smo se složili sa njim.

4/6

Kao što je čovjek duh koji ima dušu i stanuje u tijelu, tako je i Duh Sveti – osoba.

U njemu je moguć odnos o kojem govorim zapravo u ovome tekstu:

odnos čovjeka sa Bogom.

Blizak odnos dviju osoba.

Isus je rekao da nas neće ostaviti same, i dao je Duha Svetog da bude sa nama. U hodu našega života ne moramo biti sami, ne trebamo trčati u gomilu i dizati ruke, kao i svi, da ne bi bili sami.

Današnjem urbanom čovjeku je jasno da i u najvećoj gužvi možeš biti osamljen.

Ovaj duh je naš čuvar, u njemu nam se čuvaju ispravni stavovi uma, čak kada i svi oko nas polude.

Ne kaže uzalud narod :S kim si – takav si.

Vrlo je bitno koliko smo ga priznali, koliko uvažili njegovo postojanje, jer ćemo sa istom ozbiljnošću oslušivati i uvažavati i njegove savjete i naputke i putove u našem životu.

Stoga pitanja: tko je Duh Sveti za nas, da li ćemo ga svjesno pustiti u naš život i koliko, su pitanja našega života. One osnove i istine koju nosimo na nebo.

Biblija kaže da, čak kada stojimo na pravom temelju, Isusu Kristu, sve što radimo dalje će izgorjeti kao u vatri, ako ne gradimo sa mudročću, savjetima i pravilima, a njih daje Duh.

Ovo sve skupa možda djeluje komplicirano, ali sve počinje prvim korakom, pa i gradnja djela našega života.

Ali ispred prvoga koraka, kao uvjet za vrijednost i krajnje vrednovanje svega stoji naš odnos sa Duhom Svetim, sa Bogom.

Duha ćemo upoznati ako smo sa njim, ako provodimo vrijeme sa njim, sa njegovom riječi – Biblijom, ako komuniciramo sa njim, uostalom kao i sa svakom drugom osobom.

Ali trebamo biti svjesni da mnoge stvari koje mi danas baštinito iz prethodnih generacija, mnoge stvari prisutne u našem razmišljanju...su dio onoga nasljedstva koji su naši prethodnici dobili preko ovoga duha i izborili se da nama, danas budu dio kulturne baštine, kršćanske religije...

Mi smo te stvari upili u sebe, nesvjesno su postale dio nas i neke stavove i neke obrise ovoga duha mi već poznajemo.

Ipak poznavati djelo neke osobe ili čuti o njoj, nije isto kao poznavati nju samu. Bog daje sunce i zlima i dobrima, tako i ove tekovine i baštine kulture svi konzumiramo.

Ponavljam, Bog je duhovno biće, on djeluje u istini, čistoj istini i on nas svojim Duhom proniče duboko. On takav odnos gradi sa čovjekom. Da li ćemo mi takav odnos dopustiti, da li ćemo dopustiti da nas pronikne istina i izloži nam jasno naše laži, a onda dalje: da li ćemo dopustiti rušenje njenih zdanja u nešem umu i temeljima i poslušno u Duhu, s njime graditi nove...Ukratko: živjeti život u Duhu.

To je na nama, da mi izaberemo, hoćemo ili ne.

Ali nam je dano, možemo ako hoćemo. Ponuđeno, dapače, pozvani smo na to:»Budite savršeni.»

Isus

5/6

Kao što sam rekla, DUH SVETI JE OSOBA. On reagira kao osoba:»Ne žalostite Duha...on dijeli kako HOĆE...Duh je Gospodin...reče Duh...» Biblija

Ova spoznaja je ZLATO koju mnoge denominacije negiraju.

One Duha Svetog koriste kao energiju, pozitivnu vibraciju ili mu dopuštaju djelomična prava, u službi njihovih smišljenih sistema.

Ipak, sve što nije napravljeno na principima koje on daje, kad tad – propada.

A on sam, vječno ispunjava stvari pobjede.

Ne možemo imati vlasti nad njim. Kod ovoga Duha su opasne spoznaje iz domene vračarstva. Mi možemo baratati njime (to mnogi rade), a sami izolirati svoj život od njega. Na području vračarstva to je uobičajeno razmišljanje.

Ali ovdje si izgubio svrhu i smisao svega ako ne shvatiš istinu:

Ta situacija je kao da držiš ukrasnu vrećicu zato što je lijepa, a zaboraviš pogledati sadržaj svoga poklona u njoj.

Biblija govori o takvima:»Mnogi će mi u onaj dan reći: Gospodine u tvoje smo ime propovijedali..., a ja ću reći: Odlazite od mene zlotvori, ne poznajem vas.» To ne znači da su krivo propovijedali, mada se može odnositi i na to, nego da su sami bili zli.

Poanta je: Duh je poslan tebi, da te čuva od duha ovoga svijeta. Što dublje zajedništvo radiš sa njim, to je djelo tvoje sigurnije za nebo, a život tvoj osiguran. On nije sredstvo u tvojim rukama za tvoje konstrukcije.

Ali, samo: «Dubina poziva dubinu...»

Nema načina da se nakon ove spoznaje čovjek ne opredijeli.

Neopredijeljenje je opredjeljenje. Dmonske sile, nisu fer igrači, oni ne čekaju na tvoj odabir.

Postoji samo količina vremena u kojem te Bog štiti od njih.

Dubina čovjekova srca vapije da se ispuni, da nađe odaziv na dubini svoje frekvencije. Tu prazninu ljudi različito pokušavaju popuniti i zaglušiti: ovisnošću o raznim opijatima, društvom, socijalnom utopljenošću, idolima, nekom osobom...

Prvu Božju zapovijed :Ljubi Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom...,

je moguće ispuniti samo u ovom, njegovom duhu.

Biblija kaže:»Sva vaša dobra djela su kao prljave haljine preda mnom.»

Ovdje se radi o našem poštenju, našoj dobroti, našem vrednovanju sebe...

Samo u Duhu Svetom je ispravna prosudba, a on nam je nudi danas ako smo spremni je prihvatiti.

Svakako jednom ćemo morati, ali tada je kasno za promjene i mudrost djelovanja u pravom smjeru.

Primiti sada Božji sud o nama, je najveća milost na ovoj zemlji.

Razmislimo malo, još možemo stvari promijeniti, još djelovati ka pravom smjeru. Koliko god godina imali, nije kasno, jer je život vječan, stvari koje tako napravimo su za vječnost.

I to je tako, to je istina. Ne ona koju je tražio Poncije Pilat kada je tražio, što je istina. On je tražio filozofiju, teoriju...Istina je stajala pred njim, utjelovljenje istine, sam Isus Krist.

Stvarna, prava, postojeća, neupitna, uvijek ista, nebeski vječna...istina. Konkretni sudovi, konkretna djela, rješenja, njena zainteresiranost za osobne stvari čovjeka, stoji i danas, kroz odnos Boga, Duha Svetoga, na ovoj zemlji, i nas, čovjeka.

6/6

Dubina poziva dubinu.

Kako da vam kažem kako ostvariti odnos sa njim. Kako dati naputak za ostvarenje odnosa sa svojom ljubavi. Vaše srce će znati put. I kao i sve druge ljubavi, treba biti bazirano na druženju, vjernosti, međusobnom uvažavanju, otvorenoj konverzaciji, dijeljenju briga i problema, komplimentata, dubokoj intimi, održavanju i predanosti toj ljubavi.

Da li smo zainteresirani za svoju dubinu?

Da li smo svjesni koliko živimo ispod standarda čovjeka bez odaziva ove, druge dubine?

Da li smo, uopće svjesni da za tu našu potrebu ima ispunjenja na ovoj zemlji?

Ili spavamo. Uljuljani u svoju površnost duševnog života, držeći da je sve u redu, dok ne dođe svjetlo i zaprijeti tom svijetu, a čovjek, zaštićujući svoju laž – pokaže se kao životinja bez duha. Odbijajući biti u dubini sa istinom, postaje sve dublji, dio laži.

Duh Sveti je sveta osoba, toliko sveta da je Bog rekao da će se oprostiti vrijeđanje i Boga Oca i Boga Sina, ali hula na duha – nikada.

Da li smo prepoznali svoju vrijednost, u dubini. Onako kako nas Bog gleda. To možemo samo u njegovom duhu. Kada uđemo u tu svoju svetost, kada obratimo pažnju na taj duboki dio nas, onda znajmo da je to mjesto za hram Božji u nama.

Na tom mjestu pozovimo Isusa Krista da očisti sve ono što ne treba biti tu i da se useli po svom Duhu u naš život, u naše srce. I to riječima koje izviru iz naše poniznosti srca pred njim.

Ovo je savez i sila i spoznaja koja dijete Božje razlikuje od nevjernika.

Ovo je zajedništvo sa Bogom koje nosi vjernika kroz ovaj život.

Ovo su zapisane stvari u Bibliji koja nam je dana za provjeru, ali ne u svojoj interpretaciji, nego u svjedočenju ovoga istoga Duha o značenju njenih riječi.

Zato pri čitanju Biblije pozovimo njega, jer je on taj koji svjedoči o njoj istinu, kao što svjedoči istinu o ovom tekstu.

Lažem li?

Jeste li dovoljno mudri da to provjerite?

Ili ste već opredijeljeni i nemudri.

Trećega nema.

Previše su ovo važne stvari da se ne bi njima konfrontirali krajnostima.

Svima nama koji želimo istinit Božji sud u svome životu, neka Duh Božji donese svjetlo i podigne nas u veću dimenziju spoznaje o sebi i njemu, kroz odnos sa njim – sa Bogom.

Dubina poziva dubinu.

Molim te za to, Bože, u ime Isusa Krista.

Amen